

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

De Officio Secretarii Congregationis

Praeter Praefecti officium et Assistentium peculiaris momenti est in vita sodalitia bene ordinata munus et labor *Secretarii*.

Habet de eo Regula 55: « *Secretario incumbit acta sessionum Consilii exarare, generale diarium Sodalitatis curare, scribere et subscribere tum diplomata inscriptionis Sodalium tum alia diplomata, litteras, notitias et alia documenta officialia. In omni huiusmodi re aget ex sententia Directoris et Praefecti. Acta Consilii, diarium Sodalitatis generale et inscriptiones Sodalium pro stare debent in tribus libris diversis, qui non debent in ulla Sodalitate deesse* ».

Quid officii Secretario oprprie contingat?

Secretarius non est simplex scriba, sed tabellarius seu archivarius Sodalitatis, qui curam habet, ut omnia non solum memoriae consignentur, sed cum ea quoque bona dispositione rerum procedant, quae librorum et protocollorum usu inter humanas societates promoveri solet. Si nihil scribitur aut notatur e. gr. in mercatoris negotio, facile omnia susque deque vertentur. Ordinis scriptio est custos.

Quare Secretarius Congregationis magni faciat necesse est opus suum, Director vero et Praefectus exhortentur eum ac collaudent ad strenue opus proseguendum. Curet Praefectus singulis alternisve mensibus libros Secretarii revidere et nomen suum apponere, quae res certe ipsi Secretario stimulo est ad omnia ordine exhibenda. Ipse etiam Director saltem semel in anno libros illos percurrat, nomineque signet; neque omittat identidem unam alteramque rem sive laudare sive corrigere, ut Secretarius videat, Directorem non solum signasselibros, sed etiam attentius inspexisse.

Quaeret aliquis: sed utquid perditio ista temporis ac nervorum? Undenam sumat pauper ille Secretarius tempus ad tam multas res conscribendas? Tumque magis, ubi praeter Praefectum fortasse nemo unquam, quae ipse scripsit, leget? Respondeo statim: errorem esse, si quis putaverit Secretario *multa* esse scribenda. Imo ne permittendum quidem esse putaverim ut multa verbose conscribat. Tum enim vere laborem inutilem faceret et citius ocus taedio victus nihil omnino ulterius scriberet. Sunt enimvero Secretarii (et praesertim Secretariae) qui etiam materiam allocationum Directoris excerpant et libro chronicorum magno cum apparatu inscribere incipiant, integras paginas de singulis simplicibus conventibus repleant, sed deinde nunquam ad finiendum perveniant, semper post eventus remaneant et tandem re infecta librum scribendum deserant. Quare plus valet semper duas tantum vel tres lineas conscribere et revera id quod notatu dignum apparet strictim exhibere, quam modo illo quem descripsimus agere. Exempla recte procedendi statim afferemus.

Libri Secretarii quinam sint?

Quinam sunt libri quos Secretarius curare et adnotationibus ornare debet? Sunt tres: *liber Consilii*, *liber diarii* seu chronicorum, liber seu *album Sodalium*.

1. *Liber Consilii* reddere singularum consultationum rationem debet, notando quaestiones tractatas et consilia capta. Quod fieri sic fere potest:

“ 8 Apr. — Adsunt omnes praeter X. — Praef. quaerit qua ratione festum S. Aloysii praeparare velimus. Y. notat, sex dominicas Aloysianas in desuetudinem cecidisse. R. proponit ut maiore cum solemnitate praeparetur et tempestive notificetur haec devotio. Deciditur, ut etiam associationes iuventutis cath. invitentur. Director proponit, ut suspensio Sodali P. inflicta tollatur. Ac-

ceptatur, sed G. rogat Directorem ut P. moneat. Depositarius rogat facultatem expendendi summam... ad restaurandam imaginem altaris. Conceditur. Dies communionis menstruae statuitur pro 20 Apr. ”.

Protocollum istud sequenti in sessione semper initio legitur, ut omnes recordentur decisionum priorum.

2. *Liber diarii seu chronicorum.* Huic inserendum est quicquid memoria dignum in Sodalitate evenierit. E. g. : opera apostolatus insigniora, academia festiva, admissio novorum sociorum, donatio maior Sodalitati facta, obitus Sodalitis et quomodo Congregatio suffragia et honores ultimos defuncto dederit, exemplum aliquod virtutis eminentius, etc.

3. *Liber seu album Sodalium.* Habet fere quinque partes : a) Postulantium elenchum, b) Candidatorum, c) Sodalium admissorum, a) Sodalium absentium vel in aliam Congregationem transgredientium, e) Sodalium honorariorum. Si quis e. g. e Candidatorum ordine transit in ordinem Sodalium formatorum, hoc priore loco sic notatur : “solemniter admissus die... anni...”, et in serie Sodalium admissorum inscribitur, addito die admissionis. Hic item pro necessitate adduntur annotationes posteriores, e. g. “transiit in Congregationem Academicorum in... die...”, vel : “exclusus e Sodalitate die...” (e. g. “ob continas absentias a conventibus”; vel etiam tacita ratione exclusionis), vel : “obiit die...”.

Haec omnia non requirunt nimium laborem, magis autem ordinem et constantiam, simulque dexteritatem et claritatem in exhibendis breviter et succincte rebus vere necessariis et gravioribus.

Alia officia Secretarii.

Utique his libris nondum absolvitur officium Secretarii. Ad eum enim praeterea pertinet *diplomata* admissionis litterasque patentes scribere (cum quis alio migraturus est), item cum Sodalibus absentibus *commercium epistolarum* curare. Si Sodalitas proprium periodicum habet, per se Secretarii est huic providere ; similiter relationes annuas scribere et mittere periodicis Congregationum generalibus. Solent tamen hi labores, si notabiles sunt, inter complures dividi, ita ut e. g. epistolarum curam alius, periodica alius suscipiat e Consultorum numero.

Inter hos labores accessorios non caret maiore momento ille quo Congregatio *relationes de sua condicione et vita* in foliis publicis sodalitiis patetfacit. Sunt enim tales relationes primo *aedificationis* mutuae occasio, deinde etiam *schola* quaedam qua alii quoque discere possint ex usu nostro et experientia, tertio salutaris cuiusdam *examenis conscientiae* ansa, cum ex tali relatione,

aliquando ubere, aliquando misera et vacua, statim appareat, utrum Congregatio vigeat an magis tepescat. (E. g. languescentis Congregationis signum est, si Secretarius de vita Congregationis nihil aliud referre potest nisi electionem novi Consilii, solemnem novorum sociorum admissionem, mortemque alicuius Sodalitis.) *Unionis* denique inter Congregationes varias et foederationum ansam relationes bene exaratae dare possunt.

Unde his omnibus consideratis apparet, quam magni sit habendum officium Secretarii. An iuxta haec in Congregatione tua, benevole Lector, proceditur ?

Regulae antiquissimae cuiusdam Sodalitatis.

Exscripsit nobis Pater quidam Regulas Congregationis Coloniensis antiquissimas, quas P. Franciscus Coster ex Collegio Duacensi Colonias transulerat anno 1575. Cardinalis Gropper eas 17 dec. 1575 approbavit, cum antea iam ab Episcopo Franc. Richardoto pro Collegio Duacensi approbatae essent. Regulae brevissimae sunt, multa tamen continent atque eundem spiritum ac nostrae recentis aevi Regulae prae se ferunt. Credimus iucundum fore lectoribus has Regulas legere.

Notandum autem est hanc Congregationem Coloniensem primo studiosis gymnasii, deinde etiam theologis fuisse destinata. Erant autem :

1. Haec sodalitas instituitur in honorem beatissimae Virginis Mariae, ut studiosi, dum peculiari devotione sacratissimae Dei Matri afficiuntur, eamque venerantur, singulare etiam auxilium ab ea in studiis et actionibus omnibus sentiant.

2. Nemo in eam admittitur, nisi prius emisit professionem fidei, editam in Concilio Tridentino, nomenque suum dederit confraternitati Rosarii apud Praedicatores, cuius membrum quoddam hanc Sodalitatem esse cupimus.

3. Omnes socii seu confratres confitebuntur octavo quoquo die, communicabunt autem singulis mensibus, et Festis beatae Mariae, scilicet Purificationis, Annuntiationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, et Conceptionis. Praeterea Festis Paschae, Ascensionis, Pentecostes, Sacramenti, omnium Sanctorum, et Nativitatis Domini, nisi Confessario aliquod impedimentum videatur. Quotidie legent Rosarium beatae Virginis ; praeterea diebus Dominicis, praedictisque Festis maioribus, et solemnitatibus beatae Virginis, festisque Apostolorum et Nativitatis Ioannis Baptistae, legent Officium Divae Virginis, exceptis his, qui ad preces horarias maiores tenentur. Recitabunt etiam singuli quotidie mane “Ave Maris Stella” ; Vesperis Antiphonam “Salve Regina”.

4. Omnes socii, ubicunque fuerint, recitabunt Vigiliis mortuorum novem lectionum, pro omnibus defunctis eiusdem sodalitatis, singulis annis semel.

5. Discant omnes Socii Missae inservire, modum confitendi, communicandi et orandi, quem a suis Praefecti aut Confessariis petent.

6. Vitabunt consortia malorum, iuramenta, colloquia prava, falsa aut inhonesta. Servabunt vero omnes modestiam, ac honestatem in exemplum aliorum, prout decet devotos beatae Virginis, et qui dant operam literis, sint seduli in observatione legum Collegii. Si quis porro insolenter se gerat, post quartam admonitionem a congregatione separatur. Ideoque ut purior maneat Sodalitas, nemo facile admittatur, nisi probatus, et qui constantiae spem dederit, neque retineatur qui in gravius peccatum lapsus deprehendetur.

7. Si quem sociorum contingat in morbum incidere, omnes qui eiusdem congregationis fuerint, quamdiu is decumbet, Christo et Divae Matri eum commendabunt.

8. Si quis ex hac vita migrat ea in civitate vel loco, residentes semel Vigiliis mortuorum novem lectionum, pro eius anima recitabunt, aderuntque sacro, quod pro eodem, nomine Sodalitatis celebrabitur, modo eis legitime constet eum in hanc Sodalitatem receptum fuisse, in eaque perseverasse et pro tali sese gessisse.

9. Singulis diebus Dominicis et solemnitatibus B. Virginis fient congregationes Sociorum, in quibus agetur de rebus, quae Sodalitatis sociorumque bonum concernunt, et statutis diebus Praefecti eligentur.

10. Qui in Sodalitate erunt, participes efficientur omnium bonorum, quae a tota Sodalitate fiunt, indulgentiarumque tam quae concessae sunt a Reverendissimo Nuncio Apostolico, aut quovis alio, quam quae in posterum a quovis concedentur, eamque communicationem bonorum et indulgentias consequentur, quocumque terrarum sese contulerint, modo quae in tertia et quarta Regula praedicta sunt de Confessione, communione et orationibus, cessante legitimo impedimento servent.

De Officio Internationali Informationum Catholicarum.

Directe utique non pertinet res ad Congregationes Marianas, sed cum apostolatam spectet multis in locis a Sodalibus imprimis promoveri solitum, atque cum Secretariatu nostro Centrali — etsi materialiter tantum — cohaereat, ignoscant lectores, quod de opere isto hic verbum inseritur.

Semestri fere ante Aciei Ordinatae adiunximus *folium* de Centro quodam Informationum Romae condendo simul cum Secretariatu Periodicorum Societatis, qui mense Maio 1925 approbante Patre Nostro Romae institutus est. Quamquam Centrum illud seu Officium Informationum catholicarum non oportuit sit Societatis ipsius, imo magis videtur utile ut ponatur in manibus externae alicuius institutionis seu societatis, nos tamen ad initium ponendum concurrere necesse erat, quia res tam ardua et universalis vix ab aliis quam nostrae Societatis hominibus oriri aut initium sumere potuit. Ultimo tamen tempore iam praeparatur suaviter transitus, et "Actio Catholica Italiana", servitii italiani curam in se iam assumpsit.

Interim servitium quinque linguis datur: anglica,

italica, germanica, hungarica, neerlandica; sic enim adiuncta particularia suaserunt fieri. Singulis hebdomadibus singulis istis linguis exeunt folia 7-12, plena notitiis variis ex toto catholico orbe collectis, lectu iucundis et aedificantibus atque ad agendum et vivendum catholice excitantibus, exclusis politicis. Mittuntur ista folia satis magno numero foliorum catholicorum ad usum liberum, quorum singula 50-100 libellas italicas pro pretio solvunt menstruo. Labori nostro certe non exiguus fructus successit; iam enim fere 200 folia, magnam partem diaria, servitio nostro utuntur et materiam a nobis singulis hebdomadis porrectam sedulo imprimunt. Sic notitiae ad vitam catholicam spectantes magis sparguntur, idque quod scribimus, non lectoribus unius tantum vel alterius periodici obveniunt, sed hebdomadis singulis a lectoribus ducentorum foliorum leguntur. Medio numero 500.000 fere lectores materiam nostram singulis hebdomadis accipiunt. Minime certe spernenda res!

Ut unum solum exemplum citemus: res particulares de persecutione religiosa Mexicana maximam partem per nostrum servitium in ephemerides Europae centralis pervenerunt. Unde vides quam necessaria tandem res erat, nisi catholicos in ignorantia rerum ad vitam Ecclesiae alibi pertinentium relinquere vellemus.

Ipsae summus Pontifex, cui exponere rem nuper permissus sum, labori nostro multum benedixit utque prospere evenire pergeret, non communi sollicitudine sibi cordi esse ostendit.

Iam difficultates cum labore nostro coniunctae maiores sunt quam sibi quisquam fingere voluerit. Nam ut alia taceam, immensum hunc laborem sine ullo aere suscepimus, benefactoribus prorsus privati. Deinde (quod inde sequitur) ut pecuniae parcamus, duo Patres, alio iam munere onusti, fere totum laborem soli faciunt redactionis. In his augustiis interim vix cogitare possumus ad dilatandum campum laboris, addito e. g. servitio gallico, quamvis a compluribus iam desiderato. (Hispanicum servitium simile Matriti separatim esse coepit).

Itaque supplices manus fratribus nostris tendimus. Nostri sive per seipsos, sive per Sodales suos, viros inprimis, adiuvere nos variis modis possunt. Non loquor de obolis atque pecunia, iam enim satis est, si Nostri Aciem Ordinatam sustentare iuvant. Sed multam caritatem nobis facient Nostri, si *Directores ephemeridum catholicarum induxerint et invitaverint ad subscribendum servitio nostro*, aliqua ex supradictis linguis exhibito. Per mensem cuivis libenter et gratis servitium nostrum speciminis gratia mittimus. Praeterea optime nos adiuvaunt ii, qui nobis *miserint*

notitias breves: res et facta ad actionem religionis in sensu latissimo intellectam suis in regionibus, ut per nos alibi quoque divulgantur. Congregati quoque nostri litteris culti plurimam opem ad hoc opus apostolicum perficiendum conferre possunt.

Roma 9, Via Ripetta 246

A. BANGHA, S. J.

EPISTOLAE AD EDITOREM

De Regulis Congregationis.

Rev. Pater Editor,

Nihil est in orbe perfectum. Etiam Regulae Congregationis possent esse perfectiores, ut epistola exponitur pag. 19 num. 4 huius periodici. Sed dubito an melius esset Regulas habere quae in res particulares minus intrarent. Contra, in id est nitendum, ut tamquam normae directivae concretae imaginem ostendant illius vitae quae Congregationi ducenda est. Nisi enim hoc fiat, facillime ab ipsa natura Congregationis discedimus. Utique adaptandae sunt hae Regulae conditioni singularem Congregationum, sed nequaquam tamquam inutiles relinquendae.

Adducam exemplum, quod mihi ipsi contigit vidisse. Aliquando invitatus sum ad acceptandam et gubernandam Congregationem quandam feminarum, quae Regulas P. Wernz nec noverat nec servavit. Quidnam igitur inveni? Conventus fieri solebat semel in mense. Sic generatim loquendo vix quidquam obtinetur. Sed quia ne punctatio quidem seu invigilatio aderat (contrôle), Sodales vix ad tertiam vel quartam partem conventuum adibant. Imo unica fere condicio admissionis ea erat, ut quae Sodalitati nomen dare vellet, pecuniam aliquam solveret, qua soluta hac re ipsa Sodalis renunciata est. Quo tandem deveniri potest, nisi firmas quaedam et concretas Regulae Directori praeluceant viamque ostendant qua genuinae Sodalitates incedere soleant?

Dicam aliud exemplum. Cognosco Sodalitatem quandam "studentium". Quae tamen reapse constat praeter studiosos quosdam gymnasii studiosis universitatis, puerulis, opificibus, operariis. Etiam servus nostrae domus est Sodalis huius Congregationis "studentium".

Sunt Congregationes quae se superiores esse iactitent rebus illis et ritibus externis quos Regulae pro admissione praescribunt. Sic nec numismata habent, nec diplomata, neque ullam solemnitatem, sed Director in aliquo conventu ordinario surgit et declarat, abhinc etiam X. et Y. factos esse Sodales.

Haec omnia probe monstrant Regularum etiam ad quasdam res concretas descendendum necessitatem. Relicta utique Moderatoribus ea adaptandi eas libertate, quam ipsae Regulae iterato efferunt. B. S.

De Congregationibus puerorum.

I.

Rev. Pater Editor,

Loquens R. V. de Congregationibus puerorum nimis inclinare mihi videtur in partem negativam, id est in argumenta dissuadentia ne Congregatio pueris 10-14

annos natis aperiatur. Experientia tamen teste ego et mecum multi alii, qui revera Congregationes puerorum direxerunt, affirmo, his Congregationibus omnino opus esse ad pueros magnarum urbium tempestive pro fide et moribus servandos, optimoque fructu inter pueros (supposita quadam maturitate, quae tamen in modernis urbibus hodie citius obtinetur) tales Sodalitates erigi.

Si autem rem et naturam Congregationis imitantur, quidnam prohibet eam etiam suo nomine cohonestari et Congregationem Marianam vocari?

Addunt aliqui hoc argumentum: Si pueri 7 vel 8 annos nati ad s. Communionem etiam frequentem et quotidianam sumendam apti sunt, cur non sint dicendi apti, ut Sodales sint? Sed hoc argumentum nimium probat, proinde nihil probat; inde enim sequeretur etiam puerulis 7 vel 8 annos natis Congregationem esse pandendam. Praeterea patet ad vitam associationis agendam plus maturitatis requiri quam ad sumendum ss. Sacramentum. Hoc igitur argumentum ego non admitto.

R. L.

Nota Editoris. Non negamus, imo affirmamus utilitatem Congregationum puerorum illis in adiunctis, de quibus sermo erat articulo nostro (A. O., mens. Apr.). Quoniam nomine insigniendum eiusmodi sodalium sit, item ab adiunctis pendebit. Id quod nobis displicet, est, si aliqua in regione omnes fere Congregationes languescunt praeter aliqua mulierum, puellarum et puerulorum contubernia, unde ipsum nomen Sodalitatis Marianae aliquid puerile esse putetur, vel muliebre. Tum utique melius esset puerorum sodalitia aliis nominibus ornare et Congregationis titulum iuvenibus, viris, scholae magistris utriusque sexus etc. vindicare, saltem ad tempus. — Attendatur tamen ad sequentem epistolam.

II.

Rev. Pater Editor,

In Congregationibus puerorum pueri in admissione promissionem faciunt, se semper Sodales mansuros. Iam quomodo illa tam tenera aetate talem promissionem facere possint, quave ratione tale quid prudenter ab eis exigatur, nescio. Puer quoque proponere sibi et promittere potest se semper bonum, morigeratum, pium, B. Virginis amantem fore, sed hoc aliud est quam promittere fidelitatem ad certam aliquam organizationem libere electam. — Adde quod sic etiam Director Congregationis superioris (e. g. iuvenum) difficultatibus intricatur. Nam aut indiscriminatim et sine nova probatione admittit in suam Congregationem omnes, quicumque e puerorum Congregatione ad se adveniunt, et habebit mox omnino indignos Sodales bonis intermixtos; aut novam probationem praescribet, minusque aptos non admittet, et tunc quid erit de iis, quos non admittit? Erunt exclusi, eiecti e Sodalitate, qua re macula eis inuretur et sic facile ab ipsa quoque religione repellentur. — Mutatur autem statim tota quaestio, si puerorum coetus Congregationi similes alio nomine (e. g. Angelorum Custodum etc.) ornantur.

O. I.

Nota Editoris. Rationes illae non sunt vanae, nec tamen tales quae solvi nequeant. Sic prima difficultas ex puerorum immaturitate solvitur, si attenditur, quod defensores Congregationum puerorum maxime urgent: non

quoscumque pueros esse aptos, inter quos Sodalitas veri nominis erigi possit, verum pueros magnarum urbium, 10-14 annos natos, ubi satis praecocia sint ingenia puerique ipsi satis bene sciant quid sit se unioni alicui religiosae etiam pro tota vita addicere, libereque omnino ad Sodalitatem accedant. Ubi hae condiciones non sunt, nemo puerorum Congregationes defendit.

Altera difficultas ex Reg. 47 solvi potest. Sodalism ad alium locum (et ex paritate: ad alium vitae statum vel aetatem) transiens ex sua parte debet quaerere ingressum in aliam Sodalitatem novo suo statui convenientem, "nisi contradicat Director huius (secundae) Sodalitatis". Quid autem fit, si Director contradicit? An tum puer expulsus ex Sodalitate credendus est? *Nequaquam*. Manet enim Sodalism suae prioris Congregationis (ex Reg. 30), etsi ob mutatam vitae condicionem non amplius eius conventus adibit nec vitam Congregationis socialem agere interim poterit. Dici igitur poterit Sodalism absens prioris suae Congregationis, vel etiam suspensus, donec ad aliam aliquam Sodalitatem transierit; nec tamen expulsus vel exclusus est; atque etiam indulgentias lucrari poterit praeter illas quae communibus Sodalitatis exercitationibus adnexae sunt (conventui ordinario, Communioni generali).

Et haec quidem de iure. In praxi certe difficultas aliqua remanet. Quaestio tamen est, num ob hanc difficultatem, relative minorem, maius illud bonum impediri debeat, quod obtinetur per Congregationes puero- rum. Id quod negant plurimi.

III.

Rev. Pater Editor

Ex una parte non requiritur ab aspirantibusante validam admissionem nisi spatium duorum ad minimum mensium probationis; ex alia parte affirmatur ille qui semel Sodalism sit, Sodalism pro tota vita remanere. Mihi aegre haec duo componi posse videntur. Sunt enim non paucae Sodalitates pro pueris: ab iis exposci non potest, antequam admittantur, nisi conatus qui puerili infirmitati commensurantur; ceteroquin incapaces videntur ius aliquod stabile acquirendi pro tota vita et simul onus suscipiendi et professionem vitae, quae secundum Regulas Congregationis non mediocre supponit virtutem; eo vel magis quod subsequens vitae forma saepe promissis infantiae nullo modo respondet. Videtur ergo deesse proportio inter condicionem requisitam et effectum subsequentem.

I. R.

Nota Editoris. Difficultas ex supra dictis solvitur. Regula tempus probationum duobus mensibus *ut minimum* determinat, sed per se patet apud iuvenes ac maxime apud pueros probationem multo longiorem esse oportere, nec quemquam ad Sodalism formati gradum esse admittendum, qui non penitus intelligat, quanam officia pro tota vita in se suscipiat, cum Sodalitati fidem polliceatur. Prudentis Directoris est dispicere, num et quando Candidadi maturam eiusmodi formationem acquisivisse putandi sint.

CHRONICA

Roma. Sodales a Summo Pontifice excipiuntur. Die 9 Maii Sodales Primae Primariae ceteraeque Romanae Congregationes viriles ad Sanctum Patrem reve-

rendum in aula dicta Benedictionum in aedibus Vaticanis convenerunt. Numero erant fere 1500, ex quibus 200 fere viri iuvenesque, reliqui pueri. Summus Pontifex magno cum amore, ut solet, et laetitia omnes excepit, gratiasque egit Patri Garagnani, Primae Primariae Moderatori, quod Sodalium Romanorum aciem ad Ipsum duxisset. Directores ac Praefectos singularum Congregationum P. Garagnani Summo Pontifici sistebat. Tum cantus sacer a iuvenum choro prolatus est; post quem S. Pontifex e throno Sodales allocutus atque ad cultum et amorem B. Virginis S. Aloysii exemplo in seipsis fovendum est exhortatus. Congregationi Marianae haec tria esse insita et naturalia: ex amore Mariano consurgere ad virtutum exercitium, caritatis, apostolatus. Allocutione absoluta S. Pontifex benedictionem dedit et a iuvenum puerorumque turbis vehementi plausu acclamatus ex aula discessit.

Oremus pro fratribus Mexicanis! Immani furore hostes Ecclesiae religionem catholicam in Mexico infestant et persequuntur, qua de re ephemerides catholicae plura exhibent. Ipse Summus Pontifex orbem catholicum ad fundendas preces pro catholicis Mexicanis Paschate invitavit.

Convenire omnino spiritui fraternae caritatis putamus, quam fovere etiam erga fratres longe a nobis absentes debemus, ut in *omnibus orbis terrae Sodalitatibus* Marianis exponant Directores Sodalibus dolores et angustias, in quibus Sodales Mexicani versantur, atque ad preces et s. Communiones eos invitent, etiam simul fundendas orationes in conventibus pro fratribus nostris afflictis. Quae res praeter caritatis et devotionis meritum id quoque emolumenti habebit, quod sic melius "dilatantur spatia caritatis", assuescuntque Sodales egredi ex arcto suae domus et suae gentis campo, magisque curare totius familiae christianae simul et Marianae necessitates. Praeterea de persecutionibus religiosis et iniuriis Ecclesiae illatis audiendo saepe mirum quantum excitantur homines honesti, atque inprimis Sodales, ad Ecclesiam amandam et cum ea sentiendam; nihil enim magis hominem nobilem ad rem aliquam sacram alligat, quam si eam iniuste impugnari et violari videt. Tandem fratribus Mexicanis inter tot angustias et lacerationes dulci solatio erit, nosse se precibus et amore sustineri centenorum milium Sodalium, per orbem. Itaque oremus communiter pro fratribus nostris afflictis!

Congressui Eucharistico internationali in urbe Chicago die 21 Iunii incipienti animo saltem adiungant sese quotquot sunt per orbem Sodales Mariani. Faciamus ubique in quantum fieri potest Communionem generalem eo ipso die 21 Iunii, quo plus quam *decies centena milia*, (1.000.000) Communiones in ipsa urbe Chicago eodem mane habebuntur.

Quae res eo gravior eveniet omnibus nobis, quod idem ille dies *Sancto Aloisio est sacer*, cuius canonizationis alterum centenarium solemniter obire quis magis quam Sodales nostri festinabit?

Addamus alterum numerum decies centenorum milium s. Communionum (alteram "millionem") Communionibus Congressus in Sodalitatibus nostris! Explicemus momentum illius Congressus Sodalibus!

Qua de causa exhibemus hic ultimam partem pulchrae invitationis a Catholicis Chicagensibus factae:

"Quid desiderant Catholici Chicagenses?"

1. Desiderant maximam omnino et splendidissimam receptionem Christo exhibere, qualem unquam in terra habuit.

2. Desiderant hospitio excipere totum orbem catholicum hac die Christi triumphali.

3. Desiderant ostendere toti mundo, quam profundo amore Catholici Americani erga Christum in SS. Eucharistia ardeant.

4. Desiderant augere fidem et suam et aliorum in realem Christi praesentiam in SS. Sacramento.

5. Desiderant infidelibus ostendere, quanta sit felicitas Catholicorum praesentiam Christi in SS. Eucharistia credentium.

6. Desiderant modo quodam magnifico repristinare sollemnem illam professionem fidei, qua Petrus quondam nomine totius Ecclesiae divinitatem Christi extulit: "Tu es Christus, Filius Dei vivi!"

LIBRI NOVI

ADALBERT BANGHA S. J.: **Handbuch fuer die Leiter der Marianischen Kongregationen.** Marianischer Verlag, Innsbruck, 1926. Paginae 424. Pretium 10 S. austr., seu circ. 30 lib. ital.

"Manuale Directorum Congregationis Marianae", quod nunc Editor Aciei Ordinatae lingua germanica protulit, directorium quoddam esse desiderat ad usum Moderatorum. Mens erat hunc librum variis simul linguis edere, sed adiuncta hactenus non permiserunt versiones fieri necessarias. Fortasse erunt qui librum in hanc vel illam linguam translaturi sint.

Congressus Moderatorum Sodalitatis Marianae anno 1922 Romae habitus desideravit tale directorium fieri, cui desiderio pro viribus satisfacere conati sumus. Ne unius tantum alteriusve nationis indoli responderemus, auctore Patre Nostro, liber in 4 variis Provinciis revisionem subiit.

Quantum fini proposito appropinquaverimus, alii dicent. Nos hic specimen tantum rerum tractatarum breviter exhibemus.

Praemisso igitur exordio, quo Congregatio tamquam apostolatus laici schola exhibetur, atque exposito brevi conspectu historico Congregationum, his fere capitulis liber evolvitur:

Pars Prima: Quid sit et ad quem finem tendat Congregatio?

I. De *natura* Congregationis. (Quid sit? Quanam eius utilitas tempore nostro? Obiectiones afferri solitae).

II. De *fundamento* Mariano Congregationis. (De relatione cultus Mariani ad cultum divinum. De utilitate cultus Mariani hodie. De modo formandi Sodales ad cultum Marianum).

III. De *duplici fine* Congregationis. (De sanctificatione sui. De apostolatu. De unione inter hos duos fines).

Pars altera: De Constitutione Congregationis. (De natura religiosa Congregationis. De erectione. De aggregatione. De Regulis. De indulgentiis et privilegiis Congregationis. De gubernio ecclesiastico. De adaptatione ad singulas vitae condiciones. De autonomia Con-

gregationum singularum. De peculio Congregationis. Quomodo Congregatio institui soleat).

Pars tertia: De organismo et vita Congregationis.

I. *Socii*. (Principium selectionis. Admissio. Postulantes et Candidati. Sodales absentes, extraordinarii. Transitus ex altera Congregatione in alteram. Exitus et expulsio ex Congregatione).

II. *Gubernium*. 1. De *Directore*. (Eius positio, qualitates; necessitas studii rerum ad Congregationem pertinentium. Modus inducendi Sodales ad vitam activam). — 2. De *Consilio*. (Eius agenda. Consultatio. Consultatio generalis. De Directrice). — 3. De *singulis Officialibus*. (Officiales maiores: Praefectus, Assistentes, Secretarius, Instructor Candidatorum, Depositarius; Officiales minores).

III. *Actio*. A) **Sanctificatio sui**. 1. *Media individualia* (amor et aestimatio Congregationis, sensus catholicus, exercitia pietatis cotidiana: oratio vocalis et mentalis, Missa, examen; fuga periculorum et scandali, usus Sacramentorum, specialis cultus B. Virginis). — 2. *Media collectiva* (participatio in Sectionibus et Academiis, obedientia, caritas fraterna, oblationes, perseverantia in Sodalitate, participatio in vita communi Congregationis: in conventu ordinario, in Communionem generali, in annuis Exercitiis, in sollemnitatibus sodalitiis, in admissione solemniori).

B) **Apostolatus**. (Principia circa apostolatum Congregationis. Sectiones. Academiae).

IV. *Relatio Congregationum inter se et ad alias organizationes catholicas*. 1. *Inter se*. (De periodicis sodalitiis. De consultationibus communibus et Congressibus. De Secretariatibus. De Foederationibus et de Directore Dioecesano).

2. *Relatio Congregationis ad parochias*.

3. *Relatio Congregationis ad alias pias societates*.

Additur in fine bibliographia de rebus ad Congregationem Marianam spectantibus.

Editor omnibus gratus erit, qui ipsi correctiones vel additamenta facienda pro alia editione proposuerint vel opus vertendi libellum in alias linguas suscipere se velle significaverint.

TELEPHONIUM EDITORIS

P. I. M. De numismatis forma nihil est praescriptum. Differt secundum adiuncta, e. g. secundum gustum singularum gentium etc.

P. P. Z. Congregationes Sacerdotum optimo cum fructu instituuntur, ut iam ab antiquis temporibus in usu erant. Plura de hac re in novo Manuali Directorum (vide "Libros Novos").

Gratias pro obolis! Pulverem ad difficultates nostras explodendas aptam miserunt: P. M. D. R., Santa Tecla (El Salvador), L. 50. — P. F. Z., Zaragoza, L. 200. — P. I. M. Napoli, L. 20. — P. I. R. P. Madrid, L. 100. — P. I. M. Chillan (Chile), L. 149,65 — P. H. I. W. L. 100.

Editor: Adalbertus Bangha S. I.

Superiorum permissu.